A°. 1841. N°. 25.

VRIJDAG, DEN 26sten MAART.

Surinaamsche Courant.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 24 *Maart* 1841

(12877) De volgende personen, hebben aanteekening gedaan, van hun voorgenomen vertrek uit deze Colonie, als:

HENDRIK MAURITZ WOLFF DE FRIDERICI. — En

HUGH MAC LEOD.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den* 25 *Maart* 1841.

Van wege Zijne Excellentie den Heere Gouverneur Generaal, wordt hiermede bekend gemaakt, dat ten gevolge van het daaromtrent gedaan verzoek *Brieven van Manumissie* zijn verleend geworden, als:

1o. Aan den Slaaf *Jrhannes*; toebehoord hebbende aan PREMIER van FERRIER.

2o. Aan de Slavin *Lucia*; toebehoord hebbende aan PIETER SLOOTWIJK.

3o. Aan de Slaven Kinderen *Julia* en *Octavia*; toebehoord hebbende aan hare Moeder S. S. KAMPERBEEK.

4o. Aan den Slaaf *Klaas*; toebehoord hebbende aan M. J. SCHOON. — En

5o. Aan de Slaven *Joseph* en *Esther*; toebehoord hebbende aan BENJAMIN á COHEN; — en dat gemelde gemanumitteerden voortaan zullen heeten:

1o. PIERRE JOHANNES VAN FERRIER.
2o. JACOBA LUCIA DADEL.
3o. JULIA KAMPERBEEK.
OCTAVIA KAMPERBEEK.
4o. NICOLAAS SCHOON. — En
5o JOSEPH PETRUS HOEZEE.
ESTHER ELISABETH HOEZEE.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Nieuwstijdingen.

UITTREKSELS uit de Nederlandsche Dagbladen tot en met den 29 Januarij 1841

Fransche Berigten.

PARIJS, 16 December.

In weerwil van de voorspellingen van onderscheidene dagbladen is de dag van gisteren volkomen rustig afgeloopen. Eenige door den wijn verhitte kerels hebben enkele kreten aangeheven, doch deze bleven zonder weerklank tegen over de rustige en waardige houding der menigte.

Op het oogenblik dat de lijkkoets in het midden van de kerk der Invaliden was aangekomen, heeft het volk terstond eenen arend boven de lijkkist kunnen zien zweven.

Die arend was tot op dat oogenblik in een nabij der Invalide gelegen huis bewaard gewerden, en in vrijheid geloten op den eigen stond, dat de lijkstoet het gebouw zoude binnen trekken.

Het is onnoodig te zeggen, welken diepen indruk het ontwaren van dit levende zinnebeeld op de talooze aanschouwers te weeg bragt.

Het getal der onder de wapenen vereenigde nationale gardes wordt op 50,000 en dat der linietroepen, zoo kavallerie, infanterie, als artillerie, die den lijkstoet vergezelden, op 35,000 man geschat.

Slechts een persoon is, door het losses van een stuk kanon, gekwetst geworden.

Heden nog was eene ontzettende volksmenigte vergaderd op de oevers der seine, waar de stoomflottilje, die 's Keisers stoffelijk overschot herwaarts gevoerd heeft, stationneert. Men bewonderde vooral den schoonen katafalk, die in de daad prachtig is. Het is een tempel, geschraagd door vier standbeelden der overwinning, omringd van allerlei zinnebeelden van rouw, terwijl de achtersteven onderschaduwd word door trofeën van driekleurige vlaggen overdekt met rouw floers. Een ontzettend groote gouden arend, met uitgestrekte vlerken vormt den achtersteven. Op zijde is eene groote draperie van violet fluweel, met gouden bijen geparsemeerd, over het schip geworpen en wordt van afstand tot afstand opgenomen door schilden op ieder van welke in gouden letters de naam van eene der overwinningen van Napoleon staat. Van voren prijkt de tempel met den naam van Napoleon in groote gouden letters.

Ieder verhaalt heden nog een of ander onbekend incident, betreffende de plegtigheid van gisteren. Het volgende is een der aandoenlijkste en heeft plaats gehad op den eerehof der Invaliden. Ten 2 ure, op het oogenblik dat de lijkstoet voor de buitenpoort stilhield, en toen de menigte, plaats genomen hebbende op de voor haar opgerigte estrades, den lijkstoet met ongeduld wachtte, traden twee herauten, met de gouden hetting om den hals, naar den hoofdingang en riepen met luider stem, naar oud gebruik: *De Keizer!* Eene soort van levendige aandoening maakte zich toen meester van de menigte, en alle stonden als op eenen wenk van hunne zitplaatsen op en ontblootten zich het hoofd. Toen trad de Maarschalk Moncey, aan het hoofd van een troep officieren en onderofficieren van alle graden van den staf der invaliden, te voorschijn om den Keizer met de gewone eerbewijzen te ontvangen. De deputatie kwam aan het uiteinde van den hof op het eigen oogenblik toen het lijk, gedragen door de matrozen der *Belle Poule*, binnen trad. Toen was het aandoenlijk al die oude krijgsmakkeren des Keizers, ontroerd met ter aarde gebogen degen te zien nederknielen en zich op twee rijen scharen. De Keizer kon geene betere rustplaats vinden dan te midden zijner voormalige spitsbroeders; een gedeelte van zijnen roem daalt daardoor ook op ons neder, dit waren de woorden, die waarschijnlijk in het gemoed dier oude krijgers omgingen.

Den 4 Januarij.

Duitschland en Italie hebben hunne weenpeningen nog niet gestaakt; wij vernemen heden over Munchen, Weenen en Milaan, dat allerwege de krijstoerustingen met groote werkzaamheid worden voortgezet; men zoude echter ten onregte zich wegens de gevolgen dezer bemoeijingen bezorgd maken; niets duidt nog, althans voor dit oogenblik, aan, dat de Europeesche vrede zal gestoord worden.

Wat de kwestie der Douro-scheepvaart betreft, omtrent welke Spanje en Portugal oneenig zijn, kwam het er voornamelijk op aan, tijd te winnen, opdat de Portugesche cortes konden bijeenkomen; de Engelsche bemiddeling heeft deze tijdwinst te weeg gebragt; ook hebben de beide gouvernementen zich gehaast, die bemiddeling aan te nemen. Het regentschap betoont zich bescheiden en behoedzaam in een deze kwestie betreffend artikel der *Gazeta* van Madrid, dd. 29 Dec. jl.; het regentschap betuigt daarbij zijne volstrekte onafhankelijkheid; geen vreemdeling zal de grondslagen eener onderlinge schikking voorschrijven.

Wij hebben de dagbladen van Barcelona, dd. 22 Dec. jl., ontvangen, zij behelzen niets der mededeeling waardig.

— Men zegt dat Mad. Laffarge, welker gezondheids toestand uitermate zwak is, een door hare geneesheren geteekend verzoekschrift aan den Koning heeft doen toekomen, ten einde naar een ziekenhuis te worden overgebragt.

DE JONGSTE STAATKUNDIGE GESCHRIFTEN VAN *LAMARTINE* en *LAMENNAIS.*

» Onder het twistgeschrijf der dagbladen en den wilden klank der Marseillaise, heeft zich de stem van twee mannen doen hooren, wier namen de openbare aandacht trekken: Lamartine heeft zijne artikelen over het oostersch vraagstuk, bijeenverzameld uitgegeven en dezelve door eene geraste voorrede laten voorafgaan. Lamennais heeft over de moeijelijkheden van het tegenwoordig oogenblik een demagogisch geschrift uitgegeven. Beide gaan, in weerwil van hunnen roem, bij de tegenstanders der partij wier hoogverheerde organen zij zijn, voor utopisten en onbruikbare vernuften door. Lamartine, omdat hij het ongeluk heeft schoone verzen te maken, en de dichterlijke geest te veel in zijn staatkundig leven doorstraalt; Lamennais omdat hij stelsels predikt en voorslagen in de wereld zendt, waarin het meerendeel der nadenkende lieden deugdelijkheid en gezond verstand, praktijk en kennis mist. Lamartine houdt zich met onwankelbaar geloof aan zijne denkbeelden, en voert dezelve, zoo men wil, zelfs eenigzins tot afgoderij. Al het bestaande hetzij meening of sympathie, bedoeling of bezit, stelt hij op prijs, zoo het hem slechts toeschijnt een goeden grond voor deszelfs bestaan te hebben. Hij begrijpt den vurigen wensch van vele Franschen naar vergrooting; maar hij waardeert ook den wil der andere volken, om zich het hunne niet te laten ontnemen; hij erkent dat de harten zijner landslieden hooger kloppen, zoodra men van den Rijn en de Alpen spreekt; maar hij komt

ook even onverholen voor de in Frankrijk vreemd klinkende meening uit, dat een voordeelig handelverdrag welligt grootere waarde heeft dan de natuurlijke grenzen. Van de propaganda houdt hij niet veel. De onnoozele droomer verbeeldt zich, dat de volken, om het behoud van lijf en goed, tegen Frankrijks grootmoedige denkbeelden zouden strijden. Mehemed-Ali doet hij ooregt aan; zijne philantropische gezindheden doen hem de een weinig dwingelandachtige wijsheid des onderkonings in een valsch licht zien; misschien ook doet zijne neiging voor de Engelschen hem den haat dezer eilanders tegen den satraap van Egypte deelen. Openlijk afkeerig is hij van de revolutie en van hare gevolgen, van daar zijn tegenstand tegen de bovenmatige verheerlijking van Napoleon, onder welken dekmantel de revolutie zich verschuilt; even afkeerig is hij van Thiers, den opgekomen Plebeïer, door wien de revolutie op nieuw zoekt zich van hare boeijen los te maken. Doch daarom wil Lamartine toch ook niet de dooden opwekken, en door de vernietiging van het tegenwoordige, dat uit de omkeering van zaken voortgekomen is, het verledene weder terug doen keeren; hij die het nieuwe weet te regelen en binnen palen te houden, dunkt hem een achtenswaardig man te zijn, en Lodewijk Philips, wiens huis hij sedert tien jaren niet meer bezoekt, verdedigde hij op de tribune tegen de hatelijkste aantijgingen.

» Geheel het tegengestelde van dit alles is Lamennais, even als alle revolutionairen, is ook hij in de hoogste mate eenzijdig, vroeger als priester, thans als demagoog. Hij kan heden dit, morgen iets anders willen; maar zoolang hij iets wil, begrijpt hij niets anders, juist gelijk dezulken, die, ter oorzake van hunnen stijven hals, hun geheel Ligchaam moeten omkeeren, om aan hunnen blik eene andere rigting te geven. Dat er twee wegen tot één doel leiden is hem onbegrijpelijk; dat eene zaak voor tweerlei wijzen van uitlegging vatbaar is, kan hij niet inzien. Nimmer verdedigde hij zich zelven; nimmer zocht hij zijn eigene gedachten en gevoelens door overredingsmiddelen te staven; altijd strekte hij slechts tot orgaan der partijen. Heeft hij vroeger, als ultra-catholijk, het geloof zijner kerk door nieuwe bewijzen gestaafd, en is zijn werk over de onverschilligheid in godsdienstzaken iets anders dan eene welsprekende herhaling van reeds honderdmalen betoogde zaken? En thans, nu hij een herauut der volkszaak geworden is, laat hij zich niet in elken poel en afgrond drijven, waarheen de stroom van revolutionnaire hartstogten met alles wat hij draagt, onafgebroken heenvoert? Lamennais was vroeger ten minste een zinrijk logicus en een vurig redenaar, thans is hij slechts een openbaar schreeuwer. Wanneer men het jongste geschrift van dezen man met zijnen vroegeren arbeid vergelijkt, dan is men geneigd om uit te roepen: de democratie verstompt den geest. De heer Lamennais gelijkt een zanger, die zijne welluidende stem verloren heeft en nu noch slechts schreeuwen kan; doch, op een zeker publiek werkt dit maar al te zeer. Niets is heilloozer dan de lieden, die niet beter denken dan het gepeupel, maar met meer geoefendheid spreken; en hij die in staat is de diatriben van den *National* en de bittere waanzinnige taal van den heer Lamennais te lezen; die: tusschen eene parodie der *cachucha* en een wilden galop de *Marseillaise* oorverscheurend hoorde uitbullen, en iets van den swetsenden onzin vernam, die bijna in alle gezelschapskringen over het vraagstuk van oorlog en vrede wordt geuit, dien zou de nieuwe aanslag tegen 's koninks leven niet in het minst verbazen"

Advertentiën.

De ondergeteekende het Aanslag Register der Contribuabelen van de Schutterij over het dienstjaar 1841 van de Commissie van Quotisatie ontvangen hebbende, geeft bij deze aan de daarbij betrokkenen kennis, dat dit Register, van heden tot en met den *laatsten* dezer maand, ten kantore van den Kwartiermeester zal ter *visie* liggen.

Paramaribo, den 23 Maart 1841.

De Kommandant der Schutterij,
P. EIERS SMEDING.

AANBESTEDING.

De Administrateur van Financien zal onder de nadere goedkeuring van Zijne Excellentie den Heere Schout bij Nacht, Gouverneur Generaal Nederlandsche W. I. Bezittingen, aan de minst inschrijvende besteden:

Het daarstellen van eene nieuwe WALMUUR, langs de Waterkant, tusschen de Gouvernements-trap aan het Plein en het Waaggebouw,

op de kondities en voorwaarden, welke voor de gegadigden ten zijnen Kantore ter inzage liggen, alwaar de verzegelde inschrijvingsbilletten zullen worden aangenomen tot Woensdag den *veertienden* April aanstaande, des morgens ten *negen* ure.

Paramaribo den 24 Maart 1841.

De Administrateur voornoemd,
CH. LEERS.

(12872) In opvolging van art. 2 der Publicatie van den 27 [illegible] December 1839, (Gouvernements-Blad van dat jaar No. 17), worden bij dezen door fungerende CURATORS, bij het Departement der *Onbeheerde Boedels*, in de Kolonie *Suriname* opgeroepen, alle degenen, welke mogten vermeenen, hetzij als erfgenamen of uit welken titel ook, regt of aanspraak te hebben op de ongeréclameerde batige Saldo's van de volgende Boedels, in welke de dictum *dertig* jaren en langer zijn geobtineerd, als:

		Nederl. Court.
No. 1.	De vrije ADJUBA van SAMSON.	*f* 223-28.
» 2.	CAREL RUIJBER.	» 339-85⁵.
» 3.	ABM. DE RICHEMOND.	» 117-30.
» 4.	J. D. HARTMAN.	» 38-00.

Ten einde binnen den tijd van *drie* jaren, te rekenen van *heden*, in maniere als bij art. 3 der opgemelde Publicatie voorgeschreven, zich deswegens aan te melden, op poene dat die Gelden als geprescribeerd, aan 's Rijks Schatkist zullen vervallen.

Paramaribo, den 24 Maart 1841.

De fungerende Curators voornoemd,
J. O. N. ENGELBRECHT.
Cils. LIONARONS.

Bekendmaking.

De GODSDIENSTOEFENING bij de *Engelsche Episcopalsche Kerk*, zal op aanstaande ZONDAG, den 28sten dezer, des morgens ten 9 uren, gehouden worden.

(12902) Op den morgen van den 22sten dezer, overleed alhier tot mijne droefheid, in den ouderdom van 48 jaren, mijn geliefde Zoon JOHANNES FREDRIK COUPIJN.

Dienende deze tot kennisgeving aan Vrienden en Bekenden.

Paramaribo, den 24 Maart 1841.

G. D. BRUIJNSBURG.

F. J. BINZ

heeft ontvangen per het Schip *Paramaribo*, Kapt. J. C. TÖPPER:

AARDAPPELEN, BOTER, KAZEN, HAMMEN, gerookte Ossentongen en Saucijsjes de Bolognes, Worst en Saucijsjes in vaatjes, Vleesch en Rook Spek in kwart tonnen, Rozijnen, Krenten, Amandelen, Appelen, Peeren, Pruimen, Linsen en Zuurgoed in stoopen, Theeën en Specerijen, Broodsuiker en beste AJUIN bij het pond.

ROODEWIJNEN in oxhoofden en kisten, Jenever, Cognac, *Fockinck's* Likeuren, Seltserwater en Zoete Olie.

Wit gebordduurd en effen Nettedoek, wit- en blaauw Katoen, Osnabrugs Linnen, Boekjes Streep en Iersch Linnen, half Laken, Lakensche Rokken, Jassen en zwart en gecouleurde zijden Vesten, Pantalons, Regenmantels, Flanel, zwart Everlasting en Merinos, Paardenharen Kinder Petjes, Post- en Schrijfpapier, Tabak, Rappé Snuif en beste SIGAREN, enz. (12899)

C. A. RICHTER

heeft ontvangen per Kapt. TÖPPER en biedt te koop aan:

Zwart- groen- en moleskleur Laken, rood en wit-Casimier, gemaakte lakensche Broeken, Jassen, Rokken, zwart en zijden Vesten, effe- zwart- en gebloemd Satin [illegible], zwart- groen- en grijs Thibet, zwart Merinos, Vrieshout, Boekjes Streep, Cambriks, Shirting, Platilles, Estopilles, Satinet; wit en gestreept garen en Katoenen Dril.

Kantoorboeken, Huwelijks-Communicatie-Visite- en Speelkaarten, Theater Lorgnietten, B. en C. Clarinetten, Fluiten en Viool Snaren.

Fromage de Gruyères, Augurken, Macaronie, Amandelen, Pruimen, Rosijnen en Corinten.

Nog in voorraad:

RHIJN- CHAMPAGNE- en MADERA WIJN.

Voorts recommandeert hij zijnen wél geassortseerden Winkel in BIJOUTERIEN en QUINCALLERIEN (12900)

L. D. J. VAN BOMMEL

heeft ontvangen per het Schip *Paramaribo*, Kapt. J. C. TÖPPER:

Boter, Edammer- Stolksche en Romijne Kazen, halve en kwart tonnen Zoutvleesch, Hammen, Worst, Saucijsjes, Bolognes en Karbonade in vaatjes, Aardappelen, Uijen, gedroogde Tuinboontjes en Augurkjes in stoopen.

Roode Wijn, wit- en bruin Bier in oxhoofden, Champagne Mousseux 1e. qualiteit, Muscat Wijn, Madera, Hochheimer, Domdechanei 1831 en ordinaire Rhijn Wijnen in kistjes van 12en 24 flesschen, Jenever in dubbelde kelders, Seltserwater in heele en halve kruikjes.

Medicis- Muur en Ganglantaarns, diverse soorten Glaswerk, Ruiten in alle grootens.

Fijn Damast en ordinaire Servetgoed, Katoen Zakkendoek, Ruw Zeildoek, roode PANTOFFELS en 20 voets Hollandsche LATTEN. (12901)

Scheepstijdingen

UITGEZEILD.

Den 16den dezer, van de rivier Coppename, Z. M. Transport Schip Prins Willem Fredrik Hendrik, Kapt. Luitenant J. G. Huijs; geladen met 181 Balken, diverse Houtsoorten, als: Bolletrie, Groenhart, Kabbes, Peto en Purperhart, te zamen metende 5576 kubiek voeten rijnlandsche maat, van 's lands Etablissementen van houtveiling.

Schepen in Lading.

Naar Amsterdam:

Het gekoperd tweedeks Barkschip *Maria Frederica*, Kapt. K. B. de Weerd. — Adres bij Gebroeders Reijns — Sluit 15 April.

Het gekoperd drimast Goljootschip *Paramaribo*, Kapt. Johan Christoph Töpper.— Adres bij L. D. J. van Bommel.

Ter Drukkerij van FUCHS & CAMPS.